

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Symvoulio tis Epikrateias z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie Alevizos przeciwko Ypourgos Oikonomikon

(Sprawa C-392/05)

(2006/C 10/25)

(Język postępowania: grecki)

W dniu 31 października 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Symvoulio tis Epikrateias z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie Alevizos przeciwko Ypourgos Oikonomikon.

Symvoulio tis Epikrateias zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy przepis art. 6 dyrektywy Rady 83/183/EWG obejmuje urzędników służby cywilnej, oficerów, podoficerów i żołnierzy sił zbrojnych, służb bezpieczeństwa oraz służb portowych, a jeżeli tak to czy ich „miejscem stałego pobytu” staje się państwo, w którym przebywają przez okres co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym celem wypełnienia misji służby publicznej o określonym czasie trwania, czy też nawet w okresie trwania ich misji w tym innym państwie, niezależnie od tego, że związali się oni osobiście i zawodowo z innym krajem, miejscem ich stałego pobytu nadal pozostaje Grecja?

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-393/05)

(2006/C 10/26)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 4 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Enrico Traversę i Geralda Brauna, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Austrii.

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

1) stwierdzenie, że wymagając, aby prywatne podmioty kontrolujące w dziedzinie rolnictwa ekologicznego, które mają siedzibę i są zatwierdzone w innym Państwie Członkowskim, utrzymywały w Austrii siedzibę lub inną trwałą infrastrukturę dla celów prowadzenia działalności na terenie tego Państwa Członkowskiego, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 WE.

2) obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Władze austriackie wymagały od każdego podmiotu kontrolującego w dziedzinie rolnictwa ekologicznego, mającego siedzibę i zatwierdzonego w innym Państwie Członkowskim, aby utrzymywał siedzibę lub przedstawicielstwo w Austrii, dla celów prowadzenia działalności na terenie tego Państwa Członkowskiego. Wymóg ten jest sprzeczny ze swobodą świadczenia usług, ponieważ uniemożliwia świadczenie usług w Austrii przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w innych Państwach Członkowskich.

Pod pojęciem swobodnego świadczenia usług w rozumieniu art. 49 WE należy bowiem rozumieć prawo świadczenia usług bez przeszkód z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego, bez utrzymywania w tym drugim państwie stałej siedziby. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału, zapewnienie swobody świadczenia usług wymaga nie tylko usunięcia wszelkiej dyskryminacji ze względu na obywatelstwo, ale również zniesienia wszelkich ograniczeń, mogących uniemożliwić, utrudnić, lub też uczynić mniej atrakcyjną działalność usługodawcy mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim, w którym legalnie świadczy on podobne usługi. Artykuł 49 WE sprzeciwia się wobec tego przepisom krajowym lub praktykom administracyjnym, które bez obiektywnego uzasadnienia ograniczają możliwość rzeczywistego skorzystania przez usługodawcę ze swobody świadczenia usług.

Względy wskazane przez Republikę Austrii — wykonywanie władzy publicznej przez podmioty kontrolujące i interes ogólny — nie mogą uzasadnić tego ograniczenia swobody świadczenia usług. Powołanie się na wykonywanie władzy publicznej — jako uzasadnienie przedmiotowego ograniczenia swobody świadczenia usług — byłoby jedynie wówczas zgodne z prawem i dopuszczalne, gdyby chodziło o działalność, która stanowi bezpośredni i szczególny udział w wykonywaniu władzy publicznej. Podmioty kontrolujące nie są jednakże organami władzy. Nie mogą one egzekwować za pomocą przymusu sankcji, nie wydają dokumentów urzędowych, a stosunek prawny pomiędzy podmiotem kontrolującym a wytwórcą ma charakter czysto prywatnoprawny.

Okoliczność, że podmiot kontrolujący nie ma siedziby w Austrii nie zagraża interesowi ogólnemu, ponieważ zgodnie z wymogami prawa wspólnotowego rzeczywista kontrola jest dokonywana przy zatwierdzaniu i weryfikacji danego podmiotu kontrolującego przez władze Państwa Członkowskiego zatwierdzającego. W przedmiotowej sprawie istnieją ponadto wspólnotowe przepisy koordynujące i harmonizujące, które zapewniają, aby powołany przez Republikę Austrii interes ogólny był w innych Państwach Członkowskich chroniony według tych samych standardów.